

POSTANOWIENIE

21 sierpnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Mariusz Załucki

na posiedzeniu niejawnym 21 sierpnia 2024 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa „G.” spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.
przeciwko P. spółce akcyjnej w K.
o zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej „G.” spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach
z 31 października 2023 r., V AGa 99/22,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 2 700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia niniejszego postanowienia powodowi do dnia zapłaty.**

UZASADNIENIE

Powód G. sp. z o.o. z siedzibą w G. złożył skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 31 października 2023 r., wydanego w sprawie przeciwko P. S.A. z siedzibą w K. o zapłatę.

Powód uzasadnił wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania jej oczywistą zasadnością, wynikającą z nierozpoznania przez Sąd II instancji wszystkich

zarzutów apelacyjnych powoda, a także ze sporządzenia uzasadnienia, w którym nie wskazano podstawy faktycznej rozpoznawanej sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W orzecznictwie wyjaśniano już wielokrotnie, że skarżący powinien wykazać przesłankę oczywistej zasadności, wskazując jedynie na argumenty mieszczące się w zakresie kognicji Sądu Najwyższego. Nie może więc powoływać się na wadliwość ustaleń faktycznych, ani opierać na innych faktach niż stanowiące podstawę rozstrzygnięcia. (zob. np. postanowienia SN z 11 stycznia 2022 r., II USK 384/21; z 22 grudnia 2021 r., II CSK 390/21; z 31 maja 2021 r., III CSK 152/20; z 13 maja 2021, III USK 103/21 oraz z 9 marca 2021 r., IV CSK 412/20).

Również zasady konstruowania uzasadnień sądów odwoławczych wielokrotnie były już przedmiotem wypowiedzi Sądu Najwyższego, zgodnie z którymi pisemne uzasadnienie orzeczenia sądowego stanowi jedynie materializację przyczyn decyzji podjętej przez sąd po rozpoznaniu sprawy, sporządza się je już po rozpoznaniu sprawy (zob. np. postanowienia SN z 3 sierpnia 2023 r., I CSK 5377/22; z 7 grudnia 2022 r., III PSK 17/22 oraz wyrok SN z 4 lutego 2021 r., II USKP 12/21). Oznacza to, że niezamieszczenie określonego elementu rozumowania, bądź uwzględnienie go w lakoniczny sposób w uzasadnieniu wyroku nie świadczy samo w sobie o tym, że dany element nie został przez sąd uwzględniony w procesie decyzyjnym (zob. postanowienie SN z 22 września 2021 r., IV CSK 154/21).

Ponadto, zgodnie z art. 387 § 2¹ k.p.c., a przed wejściem w życie tego przepisu zgodnie z ustaloną linią orzecniczą analogicznej treści, sąd drugiej instancji może ograniczyć się do stwierdzenia, że przyjął za własne ustalenia sądu I instancji, a w przypadku uzupełnienia postępowania dowodowego może odnieść się wyłącznie do nowych przeprowadzonych dowodów lub do faktów, które ocenił w sposób odmienny. Sąd II instancji nie ma też obowiązku odnoszenia się do każdego zarzutu apelacji z osobna, jeżeli tylko z ogólnego toku wyводу wynika, że zostały one rozpatrzone (zob. np. postanowienia SN z 23 maja 2024 r., I CNP 26/23; z 7 czerwca 2023 r., I CSK 742/23; z 31 stycznia 2022 r., I CSK 305/22).

W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Sąd Apelacyjny dokonał odmiennej wykładni wiążącej strony umowy, którą szczegółowo wyjaśnił. Tok rozumowania Sądu nie budzi przy tym wątpliwości. W ocenie skarżącego rozpoznanie wszystkich zarzutów apelacji oraz uwzględnienie wszystkich dokumentów widniejących w aktach sprawy musiałoby doprowadzić Sąd do odmiennych wniosków, zatem zarzuty te i związane z nimi dokumenty nie zostały należycie przeanalizowane. Jednakże subiektywna ocena sprawy, jaką prezentuje skarżący, nie znajduje odzwierciedlenia w ustaleniach poczynionych przez sądy *meriti*, zaś ich kwestionowanie nie może być przedmiotem zarzutów skargi kasacyjnej na podstawie art. 398³ § 3 oraz art. 398¹³ § 2 k.p.c.

Z tej przyczyny Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania, o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zaś na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 i § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

[SOP]

[ms]